

DÄŠDICTVÄ• PREZIDENTA OBAMY - 1

StÄ™eda, 25 leden 2017

Hlavním odkazem Barracka Obamy má›la být Hillary Clintonová v Bílém domÄ›. Tím má›lo být potvrzeno a zachováno jeho politické dÄ›dictví. Namísto toho do prezidentského úÄ™adu nastoupil Donald Trump a republikánská dominance na všech úrovních vládnutí hrozí ObamÄ› v odkaz zcela vymazat.

Progresivismus a Obamacare Obama v roce 2008 v demokratických primárkách porazil Hillary Clintonovou zleva. Zaútočil na dosavadní konsensus demokratÄ› jako na pÄ™iliš kompromisní a nedostatečnÄ› progresivní. Podrouškou Obamaova charismatu a poselství nadÄ›je levicoví progresivisté postupnÄ› ovládli Demokratickou stranu. Charakteristikou progresivistÄ› je pÄ™esvÄ›dÄ›ní, Ä›e stojí na správné stranÄ› historie. Jejich kauza není vÄ›cí argumentace víry v nevyhnutelnost. Lidstvo kaÄ›dopádnÄ› smÄ›tá k určitému společenskému uspořádkání, progresivisté pouze urychlují nezvratné. Obamaovy politiky, i nekompromisní způsob jakým je prosazoval, to jednoznačnÄ› vyjadřují. Nač nabízet ústupky republikánÄ›m, když mám na své stranÄ› dÄ›jiny? Klenot Obamaovy agendy pÄ™edstavovalo prosazení všeobecného povinného zdravotního pojištění. Zavedení Obamacare bylo revoluční a narazilo na brutální odpor republikánÄ›. Podstata jejich odporu spočívala v tom, Ä›e Obamacare prodraží zdravotní péči zejména pro střední třídou, zvýší poplatky, sníží úhrady a bude nutit lidi k nevyhodným změnám zdravotních plánů. Od jejího zavedení vskutku každoročnÄ› zvedají náklady na zdravotní pojištění. Demokraté zákon protlačili v roce 2010 a ještÄ› ten rok pÄ™išli o vÄ›tšinu ve SněmovnÄ› reprezentantÄ›, kterou dodnes neobnovili. Imigrace, politická korektnost a rasové tenze Ztráta legislativní vÄ›tšiny Obamu vedla k nadužívání Ä›i pÄ™ímému zneužívání exekutivní pÄ™íkazÄ›, což v pÄ™ípadÄ› již tak kontroverzní progresivní agendy budilo ještÄ› vÄ›tšinu Ä› odpor. Obamaova vš nevypracovala imigrační zákony, tolerovala tzv. sanctuary cities, které fakticky chrání imigranty pÄ™ed vyhoštěním a naopak se prostÄ™ednictvím dekretů snažila zlegalizovat pobyt 11 milionů nelegálních imigrantů. Politická korektnost proměnila Department of Justice v antidiskriminační agenturu vyhledávající jakoukoliv byt i domňlou diskriminaci. Obamaova vláda začala vynucovat genderová neutrální toalety a čálovala státy, které se této agendÄ› bránily. Absurdních rozměrů dosahovala i Obamaova snaha se za každou cenu vyhnout používání termínu islámský extrémismus. Paradoxní je, Ä›e za Obamaovy vlády narostly rasové tenze, které se Obama snažil jen málo pÄ™ekonat. Nepřímým podporou Black Lives Matter a její tvrzení, Ä›e policie je institucionálně rasistická. Obama nikdy pÄ™ímým osobně nehrál s rasovou kartou, ale nechal s ní hrát ostatní. Sám nikdy nenaznačil, Ä›e jeho kritici jsou rasisté, ale nechal to tvrdit své podporovatele.

Za Obamy poprvé za dlouhou dobu opět rostla kriminalita. K tomu všemu Obamaovy politiky navíc zanechávaly nepřímý pocit, Ä›e Ä™ada ctěných amerických institucí je vlastně špatná. Policie je institucionálně rasistická, armáda sexistická, křesťanské bigotní a kampusy vysokých škol semeništem sexuálního násilí a obtěžování. Byrokracie a slabá ekonomika Se stejnou urputností jako antidiskriminační agendu prosazoval environmentální politiku, která AmeričanÄ›m prodražovala vše od cestování, až po stavbu domů. Začal protlačovat solární a větrnou energii, všemožnÄ› blokoval bÄ™idlicovou tÄ›bu Ä›i dostavbu ropovodu Keystone rozhodl se vymýtět tÄ›bu uhlí a tím pÄ™ipravil deseti tisíce lidí o práci. Pokud jde o ekonomiku, Obama se stal prezidentem s pÄ™islibem, Ä›e pomocí obřích stimulů ekonomiku nastartuje. Stimuly sice zabránily recesi, ale rozhodně nezafungovaly plánu a americká ekonomika za jeho vlády začávala nejpomalejší zotavení v dějinách. Ačkoliv agregátní čísla se zejména v posledních letech zlepšila, reálná ekonomika pokulhávala. Mzdy střední třídy stagnovaly, klesala úroveň na pracovním trhu (což naopak vylepšovalo statistiku zaměstnanosti). Rostl počet lidí závislých na welfare pomoci. Naopak počet nových regulací a byrokracie zaznamenaly za Obamy boom. Leading from behind Zahraniční politika byla dána nebezpečnou kombinací Obamaova zájmu o domácí agendu a liberálního pÄ™esvÄ›dÄ›ní, Ä›e je potřeba stát na správné stranÄ› historie. Víru v americkou moc u něj nahradila víra v mezinárodní instituce a legalismus. Obamovi se nedá upřít, Ä›e má určitý cit pro strategické otázky ‐ vycítil, Ä›e mocenské poměry se mění a Ä›e nekonze pochod demokracie je nereálný a kontraproduktivní. Avšak zpřob, jakým se rozhodl vypořádat s tÄ›mito skutečností, byl katastrofální. Obama svÄ›j pÄ™ímý ústup označoval za defenzivní realismus. Ten vychází z pÄ™esvÄ›dÄ›ní, Ä›e agresivita ostatních velmocí je důsledek americké agresivity. Budou-li tedy Spojené státy umírněnější ši, budou umírněni i ostatní. Stal se však pravý opak. Obamaova zahraniční politika byla slabá, ale velmi provokativní, mentorující a pozérská. Strategie leading from behind se ukázala být líbivým heslem zastírajícím neschopnost vypořádat s relativním úpadkem americké moci, který tak paradoxně prohloubila. Dohoda s Íránem Dobrým pÄ™íkladem dvoojsečnosti Obamaovy politiky je jaderná dohoda s Íránem. Obecně Ä™eno, bylo žádoucí se s Íránem dohodnout, aby se vzdal vývoje jaderných zbraní. AmeričanÄ›m se podařilo prosadit mezinárodní sankce (přesvědčit Rusy a Čínu) a použít je jako páku. Íránský signalizoval ochotu k jednání, kterou Američané správně pÄ™etli. Z dohody mohou tÄ›žit Američané i Íránci. Amerika není naprogramovaná na stě s Íránem, čímž si rozvázala ruce. V regionu plném animozit a soupeření o vliv mezi Saudy, Íránci a Turky mohou nyní Američané vystupovat jako mocnost, která má blíže ke každému blíže, než oni k sobě navzájem. Mohou posílit svou mocenskou pozici, aniž by se pÄ™ímým angažovali. Lze se však domnívat, Ä›e Obamaovou motivací pro dohodu s Íránem nebylo posílit americké postavení, ale Blízkým východem se nezabývat. Dohoda mu umožňuje dÄ›stojně vycouvat z regionu. Nehodlá ji využít jako páku pro větší vliv bez menšního pÄ™ímého nasazení. PÄ™edstava, Ä›e dohodou je vše vyřešeno, je iluze. Bez jejího vynucování se změní v čar papírů Írán ji bude dodržovat, pouze pokud uvidí, Ä›e rizika spojená s jejím porušením jsou reálná. Obama tak svou pasivitou ohrožuje i dohodu samotnou. Podrůeno sečteno, Obamaova zahraniční politika byla neúspěšná. Jeho dramatická rétorika zakrývala slabost a nezáměr. Nezvládl Libyi, Sýrii ani Ukrajinu. Evropské i asijské spojení uvedl do nejistoty. PÄ™edevším však zřejmě nevědomky pracoval na zbourání základního pilíře americké globální hegemonie.

od dob prezidenta Nixona, a to sice, že Amerika má bližšie k Rusku a Číne, než oni k sobe navzájom. Obamova politika dosáhla jejich kritického sblíženia. ANDREJ DUHAN